

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 8 maj 2018

295/2018

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om minimikrav på yrkeskompetens och kunskaper hos försäkringsdistributörer, personer som deltar i försäkringsdistribution och personer som ansvarar för försäkringsdistribution

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 § 2 mom. i lagen om försäkringsdistribution (234/2018):

1 §

Försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringar i olika skadeförsäkringsklasser

En försäkringsförmedlare som bedriver distribution av försäkringar i de skadeförsäkringsklasser som avses i 2–9 § i lagen om försäkringsklasser (526/2008) ska visa att den uppfyller följande krav på yrkeskompetens:

- 1) krav på behövlig minimikunskap om försäkringar, såsom villkoren i de försäkringar som erbjuds och tilläggsrisker om sådana täcks av försäkringarna i fråga,
- 2) krav på behövlig minimikunskap som gäller lagstiftning om distribution av försäkringar, såsom konsumentskyddslagstiftning samt skattelagstiftning, sociallagstiftning och arbetslagstiftning,
- 3) krav på behövlig minimikunskap om skadereglering,
- 4) krav på behövlig minimikunskap om hantering av klagomål,
- 5) krav på behövlig minimikunskap om bedömning av kundens behov av försäkring,
- 6) krav på behövlig minimikunskap om försäkringsmarknaden,
- 7) krav på behövlig minimikunskap om affäretiska normer,
- 8) krav på behövlig miniminivå vad gäller finansiell kompetens.

2 §

Försäkringsförmedlare som distribuerar försäkringar i olika livförsäkringsklasser

En försäkringsförmedlare som bedriver distribution av försäkringar i de livförsäkringsklasser som avses i 13–20 § i lagen om försäkringsklasser ska visa att den uppfyller följande krav på yrkeskompetens:

- 1) krav på behövlig minimikunskap om försäkringar, såsom villkoren i de försäkringar som erbjuds, garanterade ersättningar och tilläggsrisker,
- 2) krav på kunskap om lagstiftning som gäller distribution av försäkringar, såsom försäkringsavtalslagstiftning, konsumentskyddslagstiftning, dataskyddslagstiftning, lagstiftning för förebyggande av penningtvätt samt skattelagstiftning, sociallagstiftning och arbetslagstiftning,
- 3) krav på behövlig minimikunskap om hur pensionssystemet i Finland är organiserat och vilka garanterade ersättningar det ger,
- 4) krav på behövlig minimikunskap om försäkringsmarknaden och andra relevanta marknader för finansiella tjänster,
- 5) krav på behövlig minimikunskap om hantering av klagomål,

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 (32016L0097), EUT nr L 26, 2.2.2016, s. 19
Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411 (32018L0411), EUT nr L 76, 19.3.2018, s. 28

- 6) krav på behövlig minimikunskap om bedömning av kundens behov av försäkring,
- 7) krav på hantering av intressekonflikter,
- 8) krav på behövlig minimikunskap om affärsetiska normer,
- 9) krav på behövlig miniminivå vad gäller finansiell kompetens.

3 §

Försäkringsförmedlare som distribuerar placeringsförsäkringar

En försäkringsförmedlare som bedriver distribution av placeringsförsäkringar ska visa att den uppfyller följande krav på yrkeskompetens:

- 1) krav på behövlig minimikunskap om placeringsförsäkringar, såsom villkoren i de placeringsförsäkringar som erbjuds och nettopremier samt garanterade och icke-garanterade ersättningar,
- 2) krav på behövlig minimikunskap om lagstiftning som gäller distribution av försäkringar, såsom konsumentskyddslagstiftning och skattelagstiftning,
- 3) krav på behövlig minimikunskap om fördelar och nackdelar med olika placeringsalternativ för försäkringstagarna,
- 4) krav på behövlig minimikunskap om finansiella risker som bärs av försäkringstagarna,
- 5) krav på behövlig minimikunskap om andra livförsäkringar än placeringsförsäkringar samt andra sparprodukter,
- 6) krav på behövlig minimikunskap om hur pensionssystemet är organiserat och vilka garanterade ersättningar det ger,
- 7) krav på behövlig minimikunskap om försäkringsmarknaden och marknaden för sparprodukter,
- 8) krav på behövlig minimikunskap om hantering av klagomål,
- 9) krav på behövlig minimikunskap om bedömning av kundens behov av försäkring,
- 10) krav på hantering av intressekonflikter,
- 11) krav på behövlig minimikunskap om affärsetiska normer,
- 12) krav på behövlig miniminivå vad gäller finansiell kompetens.

4 §

Tillämpning på andra personer som deltar i eller ansvarar för försäkringsdistribution

Vad som i denna förordning föreskrivs om försäkringsförmedlare tillämpas också på andra försäkringsdistributörer och på personer som deltar i försäkringsdistribution samt på personer som ansvarar för försäkringsdistribution.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2018.

Helsingfors den 3 maj 2018

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila

Konsultativ tjänsteman Juha Jokinen